

Mučenícka smrť sv. Petra a Pavla - vytrvalosť v službe až do konca

Drahí bratia a sestry,

sv. Cirkev už od začiatku svojej existencie mala a bude mať žiarivé príklady vernosti a obetavosti vo svojej službe. Ale takými základmi týchto svedectiev boli sv. Peter a Pavol. Apoštoli, ktorých vyvolil k službe priamo sám Kristus Pán. Petrovi zveril hlavný pastiersky úrad cirkvi a Pavlovi misijné poslanie. Pán potvrdzoval ich službu svojou ochranou.

Ako sme to počuli v 1. čítaní, kde Petra vyslobodil z istej smrti. Sám Peter si to uvedomil a vyznal: „Teraz naozaj viem, že Pán poslal svojho anjela a vyslobodil ma z Herodesovej ruky a zo všetkého, čo očakával židovský ľud.“ A Pavol podobne veľmi často skúsil na svojom tele a vo svojom poslaní túto ochrannú ruku. Tiež vyznal: „Pán stál pri mne a posilňoval ma, aby sa cezo mňa naplnilo ohlasovanie a aby ho počuli všetky národy; a bol som vyslobodený z tlamy leva.“

Obzvlášť v službe sv. Pavla, ako to čítame zo skutkov apoštolov a z jeho mnohopočetných listov, sa

dozvedáme, ako Pán stál pri ňom a doslova zázračne sa stal nástrojom Pánovej moci a lásky.

Aj my sme povolaní byť a zostať verní tejto dvojakej službe v Cirkvi. Vernosťou Cirkevným prikázaniam ako i vernému a horlivému svedectvu pred neveriacimi. Ako boli Peter a Pavol stĺpmi cirkvi, tak aj v našom živote by mali tieto dva postoje stĺpmi a základmi našej viery. Poslušnosť sv. otcovi, biskupovi a svojmu duchovnému pastierovi, ako i dávať si veľký pozor ako sa správame pred tými, ktorí neveria. Ako si dávame pozor, aby sme neboli pre nich pohoršením, ale naopak, povzbudivým príkladom kresťanskej viery, lásky, a vernosti. Peter a Pavol vložili do tejto zverenej služby maximum úsilia, ako to vyznáva tiež Pavol: „Dobrý boj som bojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval.“ Bez nášho úsilia, doslova boja, niet víťazstva, niet zásluh.

Preto aj my, aby sme verne si plnili svoje kresťanské povinnosti, teda plnili všetky cirkevné príkazy a nariadenia a aby sme zostali kresťanmi nielen v kostole, ale aj v rodine, na pracovisku, v škole a všade, kde sa pohybujeme, potrebujeme do toho vložiť aj maximum úsilia, vedieť za tieto hodnoty aj zabojsť, vedieť sa pre túto službu aj obetovať. Ako Peter a Pavol. Oni nevykonávali túto službu len vtedy, keď boli mladí, keď mali veľa nadšenia, síl, keď za to prijímali aj nejakú slávu, ale aj vtedy, keď sily ubúdali, keď zostarili, keď ich za vieru prenasledovali, bili, väznili, keď ich viedli na popravisko. To sú naše vzory, hodné nasledovania.

Povzbudíme sa dnes k láske k svätej katolíckej cirkvi a ku všetkému, čo s ňou súvisí. Milujme cirkev ako Pánovo dielo a prostriedok spásy. A to ako pre nás, tak aj pre všetkých ľudí. Štruktúra cirkvi je základňou tejto spásy a túto štruktúru chráni práve pápež a jemu zverení biskupi a kardináli. V cirkvi je zachovaná pravda, čoho dôkazom je Kristova ustavičná prítomnosť v cirkvi a jeho pôsobenia prostredníctvom sviatostí a duchovenstva.

Dnes Ježiš hovorí: „Ty si Peter a brány pekelné ju nepremôžu. Tebe dám kľúče od nebeského kráľovstva. Čo zviažeš na zemi bude zviazané aj v nebi a čo rozviažeš na zemi bude rozviazané aj v nebi.“ Aj dnešný pápež je pre nás tým viditeľným znakom Ježišovej prítomnosti a jeho moci. Vnímajme čo hovorí dnešnému ľudstvu. Modlíme sa za neho, ako sa modlila aj cirkev za Petra a pomáhala mu v jeho náročnej pastoračnej práci. O to viac, že Peter mal na starosti len zopár stovák, či tisíc veriacich, hoci budoval základy cirkvi. Dnes má pápež vyše miliardy veriacich o ktorých sa má starať.

Ale pápežovi pomáhajú rôzne kongregácie, teda skupiny či úrady kardinálov a biskupov, ktoré zahŕňajú všetku službu a poslanie svätej cirkvi. Tieto kongregácie sú tým Pavlom, čím sa vyjadruje jednota cirkvi a jej živosť a veľká horlivosť.

Preto byť verní cirkvi znamená byť verní Kristovi a Bohu Otcovi. Budme hrdí na našu cirkev, nehanbime sa za ňu, ale naopak bojujme za ňu a zostaňme jej verní aj vtedy, keď nás svet zvádza mamonou, keď nás pokúša ohováraním a osočovaním cirkvi, keď nám zlý predhadzuje pred oči iba jej slabosti a pády obzvlášť jej služobníkov, keď nás za našu príslušnosť k cirkvi neberú vážne, či otvorene nás podceňujú, sú k nám ľahostajní, resp. proti nám otvorene bojujú, keď zlý nás pokúša ľahostajnosťou, lenivosťou voči poslušnosti a vernosti cirkvi, a hlavne keď cítime alebo sme pokúšaní, že to nemáme brať tak veľmi vážne, ale len okrajovo, z tradície, podľa nálady a alebo keď nám zvýši na to čas, teda keď najprv uprednostníme všetky naše záležitosti.

Kristus očakáva od nás vytrvalosť a vernosť, za ktorú sa nám bohato odmení: „Dobrý a verný sluha vojde do radosti svojho pána.“ A naopak aby sme neboli potrestaní vo večnosti odmietnutím: zlý a lenivý sluha, vyhodíte ho von, do tmy, kde bude plač a škripanie zubami.

Ako vidíme tu ide o všetko, o večné hodnoty, ktoré Kristus vydobyl svojou drahocennou krvou a očakáva, aby sme aj my odpovedali takouže krvou úsilia a obety a hlavne lásky až do konca. Lebo tieto veci toho naozaj stoja. Modlíme sa za dar vernosti svätej cirkvi, za dar obetavosti a lásky. Amen.